

---

**AKESOLO'TAR LINO**

---

Bizkaiko Dima, Oba auzoan,  
bakez egon baserria,  
zugatz lerdenez inguraturik,  
guraso maiteen etxia;  
lepo aldetik zaindari legez  
arkaitz illeda zuria,  
ongi etorri, ots egiñagaz  
Euskalerriko loria.

Baserritar lez beiak jagoten  
gurason esanean,  
aurrez aur, eukan Gorbei aundia  
erraldoi baten antzean;  
Jainkoa egon zuri begira  
euskaldun mutil artean,  
ta goiz on baten dei egin eutzun  
maitasunezko itzean.

Ta nork uts egin Aita Onari  
biziaren Jaubeari,  
bere berbea argia bai da  
munduarentzat gidari;  
Oba guztia Berak egiña  
on eiteko gizonari,  
emen naukazu Aita maitea,  
artu naizu serbitzari.

Zoragarria otseintz apala,  
egin dozuna lurrian,  
Jaungoiko Jauna Euskalerriaz  
alkartu dozu bidian;  
egunik egun, aspertu barik  
jorratu zendun lanian,  
gure izkuntza aberastuaz  
urregorrizko izkian.

SOLOZABAL'tar PAULIN

**ERRALDOI BATERI**

Oba'ko abi goitarrean  
asi zan bere bidaia,  
Begoña Karmeldegian  
etorri yakon amaia.  
Euskerea zan beretzat  
landu bear eban gaia,  
aztutako Errauskiñea,  
maitasunaren ibaia.

Larrosaren biderik ez  
aren ibilte luzea,  
irribarre bat noizbeinka  
baita askotan oiñazea.  
Ezagutu eban iru urtez  
espetxekeo naigabea,  
eta gero epe luzean  
ogi baltzako erbestea.

Sutean bakar-bakarrik  
zetzan euskera maitia,  
danok aztuta gaixoa  
gure lilitxu isiltia.  
Biotzean aditu eban  
aren aiene geldia,  
ta eskiñi eutsan betiko  
bere maitasun bizia.

Oiñazez geratu gara  
maite-maite genduanak,  
nork bete aren utsunea,  
nork egingo aren lanak...?  
Banan-banan ikusten doguz  
gure euskaltzale joanak,  
noiz etorriko, ai ene,  
kimu barrien laztanak...?

Zutunik amaitzen dira  
basoetako tantaiak,  
euskeraren alde ekiñez  
gure Euzkadi'ko erraldoiak.  
Apal eta isil-isillik  
badoaze gure anaiak  
obian besarkatzeko  
ama lurraren erraiak.

Begietara malkoak,  
biotzean nigarrak,  
euskereari darioz  
pairamenezko didarrak.  
Bera lez galdutakoak  
zeruan doguz izarrak,  
zaindu begie euskerea,  
zaindu begiez geutarrak...!

Oiñazez yabilku  
arima negarrez,  
andia zan bera  
euskal maitasunez.  
Erraldoi sendoa  
apal eta isillez,  
beragan onena  
euskereari emonez.

Gure Akesolo'tar Lino,  
agur biotzetik,  
geugan iraungozu  
betiko bizirik.  
Egun Andirarte  
Jaunagan baturik,  
artu gure otoitzak  
samurrez beterik.

ZUBIRI'TAR IÑAKI